

מסורת הש"ס

א) צ"ת לא: לעיל מה: לקמן ע"ב; ט) ע"ש; מוספות לקמן ד. ד"ה (הלא); א) מוספתא פ"ה; ד) נבסר המטה עליה; ה) יבמות כ. כח; ו) דברים יז ע"ב; שם כב עברה המאורסה; במדבר טו חילול שבת, וקרא כ כחב ויעונו; שם כב במדבר; ח) כ"א: חק הגורס; ט) לקמן סד. י) ע"י רש"י.

תורה אור השלם

1. באי"תה הנהו בידו ויבט מות יומת המכה רצח הוא נאל הדם יומת את הרצח בפגועו בא במדבר לה כ.

גליון הש"ס

רש"י ד"ה איסור מצוה וכו' ואינו זו חייב לארץ. וכו' רש"י יבמות דף פד ע"א וכתבתי שם לתמוה על זה ועתה מלאכת שמעך בזה בשלמא אריה ס"ס לג:

מוסף רש"י

אין לי. אי לא כתיב אלא יומת. אלא מיתה הכתובה בו. סוף (ע"ש) חזק. מנין שאם אי אתה יכול כו'. ענו שהיה כספיה וצורח ואחרי יכל לרזוח בו או לא לנעושה (ב"מ ל"א). ענו שהיה משפח או שהיה לו נסר מפסק ואחרי יכל לריות בו חק או אכן (קדושין ע"ב). ת"ל מות יומת. ריבויא הוא (ע"ש חזק). דאמר אין קידושין תופסין בחיבי לארץ. אין קידושין תופסין לנשה האסורה על המקדשה בלאו, ורבנן פליגי עליה ואמרי בחיבי כריתות הוא דלא תפסי אכל בחיבי לארץ תפסי (סוטה יח) כהנא (מד) כדכריתות המחזיר גרושה ר"ע אומר אין לו כה קדושין (כתובות כט); אי דקמי (יבמות כ); סוף ועשה כה חמור אין לאחור חליה ללוס, כלומר אין המאמר מוסף כה דקס ליה השתא בלא יבנה ואמר בגמרא מיה רבי אומר אין הדברים הללו אמורים אלא לדברי ר"ע שהיה עושה חלילה בעבורו (קדושין סח).

הכי גרסינן בשלמא לר' יונסן כדמפרש רבי טעמא: ממאי דאיכא חנק בעולם. כתיבתה צ"ד דילמא אין מיתות צ"ד אלא שלש קלה שבהן כסיף: ארבע מיתות. בשמן הנקוב להן וכיון שלא פירש למי נתן חנק על כרחיך קלה היא מכולן ומיחנה לסמומי' שאינו ראוי למשכה להחמיר עליה אלא להקל עליה לפיכך לא הולך לפרש: שאר הנסקלין. דלאו עובדת כוכבים ועברה המאורסה וחלול שבת ואוב ויעונו ומגדף דהנך כתיבי צהו סקילה וכולהו שאר הנסקלין לא כתיבא צהו סקילה צהדיא וגמרינן להו לקמן בגמרא שזה דאוב ויעונו: נמאי גמרי. אלו מיתות מופנית לגזירה שזה דמיהס צס או מות יומתו: א"ל רב

אחא מדפסי לרבינא. הא דא"ר זירא לאבי צמאי גמרי מאי הוה קשיא ליה לרבי זירא אי הוה גמרי צמות יומתו: אי נימא אשם איש קא קשיא ליה. אמאי קרי ליה מיתה סתם ובחנק תיגמר מינה ג"ש מאוב ויעונו כי היכי דגמרינן כל הנסקלין דלא כתיב צהו אלא מות יומתו סתמא וגמרינן להו מיהס: מכה אציו ואמו. אמרינן לקמן דמיתתו צחנק צאלו הן הנחנקין (דף פד): וקשיא ליה לגמריה לסקילה מאוב ויעונו ומאי קשיא ליה דאגמר מאוב ויעונו לגמריה מאשת איש דהכי שפיר דכיון דאיכא למיגמר קלה ואיכא למגמר חמורה אי אתה רשאי למשכה להחמיר: לגמרי מא"ל. כדאמרין דליקין רשאי למשכה להחמיר הלכך צדמיהס צס גמרי: מתני' אלו הן הנסקלין. דכתיב צהו סקילה הא כתיב צהו דלא כתיב צהו סקילה כתיב צהו דמיהס צס וגמרי מאוב ויעונו: והאשם המציא את הבהמה והאשה המביאה את הבהמה והעובד עבודת כוכבים וההנותן מזרעו למו"ל ובעל אוב ויעונו והמחלל את השבת והמקלל אביו ואמו וההבא על נערה המאורסה והמסית והמביא את אשת אביו ומורה והבא על האם חייב עליה משום אם ומשום אשת אב חייב (רבי יהודה אומר אינו חייב אלא משום האם בלבד) והבא על אשת אב חייב (משום אשת אב ומשום אשת איש בין בחיי אביו בין לאחר מיתת אביו בין מן האירוסין בין מן הנישואין) והבא על בלתו חייב עליה משום בלתו ומשום אשת איש בין בחיי אביו בין לאחר מיתת אביו בין מן האירוסין בין מן הנישואין: גמ' תניא רבי יהודה אומר אם לא היתה אמו ראויה לאביו אינו חייב אלא משום האם בלבד מאי אינה ראויה לו אילימא חייבי כריתות וחייבי מיתות בית דין מכלל דרבנן סברי אע"ג דאינה ראויה לו הא לית ליה קידושין בגווה אלא ארץ לארץ ור' יהודה סבר לה כרבי עקיבא דאמר אין קידושין תופסין בחיבי לארץ מתיב רב אושעיא "איסור מצוה ואיסור קדושה חולצות ולא מתיבמות

לר' יונתן בדקא מפרש רבי טעמא אלא לרבי יאשיה ממאי דאיכא חנק בעולם אימא סוף אמר רבא ארבע מיתות גמרא גמרי להו מאי לא מפני שהיא קלה קמיפלאי בפלוגתא דרבי שמעון ורבנן א"ל רבי זירא לאביי שאר הנסקלין דלא כתיב בהו סקילה דגמרי מאוב ויעונו במאי גמרי במות יומתו גמרי או בדמיהם במ גמרי א"ל "בדמיהם דמיהם במ גמרי דאי במות יומתו גמרי דמיהם דמיהם למה לי אלא מאי בדמיהם דמיהם גמרי מות יומתו למה לי כדתינא מות יומת המכה רוצח הוא אין לי אלא במיתה הכתובה בו מניין שאם אי אתה יכול להמיתו במיתה הכתובה בו שאתה יכול להמיתו תלמוד לומר מות יומת המכה מ"מ אמר ליה רב אחא מדפתי לרבינא ואי במות יומתו גמרי מאי קא קשיא ליה אילימא אשת איש קא קשיא ליה למיתי ולמיגמר מות יומת מאוב ויעונו מה להלן בסקילה אף כאן בסקילה מדאמר רחמנא ארוסה בסקילה מכלל דנשואה לאו בסקילה ואלא מכה אביו ואמו קא קשיא ליה למיתי ולמיגמר מאוב ויעונו עד דגמרי מאוב ויעונו ליגמרו מאשת איש דאי אתה רשאי למושכה להחמיר עליה אלא להקל עליה אמר ליה שאר הנסקלין גופייהו קא קשיא ליה דאי במות יומת גמרי עד דגמרי מאוב ויעונו ליגמרו מאשת איש: מתני' יאלו הן הנסקלין הבא על האם ועל אשת האב ועל הכלה ועל הזכור ועל הבהמה והאשה המביאה את הבהמה והמגדף והעובד עבודת כוכבים וההנותן מזרעו למו"ל ובעל אוב ויעונו והמחלל את השבת והמקלל אביו ואמו וההבא על נערה המאורסה והמסית והמביא את אשת אב חייב (רבי יהודה אומר אינו חייב אלא משום האם בלבד) והבא על אשת אב חייב (משום אשת אב ומשום אשת איש בין בחיי אביו בין לאחר מיתת אביו בין מן האירוסין בין מן הנישואין) והבא על בלתו חייב עליה משום בלתו ומשום אשת איש בין בחיי אביו בין לאחר מיתת אביו בין מן האירוסין בין מן הנישואין: גמ' תניא רבי יהודה אומר אם לא היתה אמו ראויה לאביו אינו חייב אלא משום האם בלבד מאי אינה ראויה לו אילימא חייבי כריתות וחייבי מיתות בית דין מכלל דרבנן סברי אע"ג דאינה ראויה לו הא לית ליה קידושין בגווה אלא ארץ לארץ ור' יהודה סבר לה כרבי עקיבא דאמר אין קידושין תופסין בחיבי לארץ מתיב רב אושעיא "איסור מצוה ואיסור קדושה חולצות ולא מתיבמות

(דף ד). לחיבי על אחרות שמים שהיא אחרות מאביו ואחרות מאמו" והא כתיב צהו חלוק לרבנן כדמפרש בגמרא [גד]: משום אשם אב. אם נתקדשה לאביה שלא ילדו צונות או נתקדשה לו אחרי כן: אלא משום אשם. ועממא מפרש בגמרא: צין לאחור מיתס אציו. אחיוב דאשת אב קאי דמרבית ליה קרא אף לאחור מיתה כדמפרש בגמרא [שס] אצל שם אשת איש לאחור מיתה לא קאמרי: צין מן האירוסין. דכיון דקדשה אשתו היא דכתיב (דברים מד) כי יקח איש אשה משעת לקיחה נקראת אשתו והן קימה קידושין היא דגמרינן קימה קימה משעת עפודין [קדושין כ]. גמ' תניא ר' יהודה אומר וכו'. האי תנא פליגי אשתא דידן דלא מפליגי לרבי יהודה צין ראוייה לנשיאה לאוייה והאי תנא אית ליה דהיינו טעמא דרבי יהודה דלא היה לו לאציו אישות צה הלכך לא קרינא ציה אשת אב: חייבי כריתות. שאסורין עליו צאסור כרת דקיימא לן צקדושין צפרק שלישי (דף סו). דלא תפסי צהו קדושין: מכלל דרבנן וכו'. צתמיה: אלא צחייבי לארץ. כגון ממזרת ונתינה או אלתנה לכה"ג דקיי"ל (שם דף סח). דתפסי צהו קדושי מהאחא האבא והאחא אבא צהו (שם) כנף שרעה אציו הוא דליכא רחמנא דלא יקח אש את אשת אציו וצבא צבא צהו אציו (שם) כנף שרעה אציו הוא דליכא רחמנא דלא יקח אציו לו לקוחין צה: איסור מצוה כו'. יצמה שנפלה לפני יצם והיא אסורה עליו משום מצוה או משום קדושה חולצת ואינה יוצאה צלא כלום. אע"ג דגבי חייבי כריתות קיימא לן צפרק קמא דיצמות (דף ג): מגורה שזה דעליה דינא אשה הימנו צלא כלום צלא חליה התם הוא דאסורה ליה אסור חמור דלא תפסי ציה קדושי אצל אסור מצוה או קדושה צצנות קדושין נינהו מצינן התם (דף כ). מצינמו יצמתו (דברים כס) לך אחרת שעולה השערה לחלוק ואינה עולה ליצם * ואינו זו חייבי לארץ: ולא מתיבמות. דהא אסורה ליה. ובי תימא תיתי עשה ותדחה לא תעשה גזירה ציאה ראשונה שמקיים צה יצמה יצא עליה (דברים כה) אצו ציאה שנייה שאין צה מצות עשה: איסור

ארבע מיתות פרק שביעי סנהדרין נג.

קמיפלאי בפלוגתא דר' שמעון ורבנן. תימה ור' ישמעאל דאמר לעיל (דף נה). ארוסה יצאה לשיפיה ולא נשואה מנ"ל דאשת איש צחנק דאי מר' יאשיה מסימא מדסבר כר' שמעון דשריפה חמורה סבר גמרי כותמיה דסיף קיל וכדכרי גמרי לא מנ"ל דריש דתקשי אימא שריפה ולי"מ

לשנויי מדאמר רחמנא צת כהן שריפה מכלל דרשאי לאו צשריפה דדילמא ה"מ ארוסה אצל נשואה אימא צשריפה ועוד קשה צסוף פירקין (דף סו): איכא למ"ד דמוקי רבי כרבי ישמעאל וי"ל דאין סברא להחמיר צנשואה צת ישראל טפי מצארוסה ואף על גב דפירין הכל אימא שריפה ה"מ לשנויי הכי אלא דשפיר מנני והך שנייה לא מנני לשנויי למאי דמוקי רבי כרבי ישמעאל:

דא"י במות יומתו גמרי עד דגמרי מאוב ויעונו ליגמרו מא"א. תימה אי"כ ג"ש מאי אהני דנלאו הכי סתם מיתה חנק וי"ל דלאו דווקא מא"ל דאיכא למימר דליגמר מרואת דהוי צסיף:

משום אם ומשום אשת אב. הא דלא קמני א"ל משום דהכא לאחור מיתה איירי: הא צית ציה קידושין בגווה. אפילו ר' יהושע דאמר צפרק החולק (יבמות דף יט. ושם) אין ממזר אלא מחייבי מיתות צ"ד מודה דלא תפסי קידושין צחייבי כריתות כדדרכין מקרא צסוף האומר קדושין אציו וצפ"ק דצ"מ (דף טו): אמר אדם יודע שאין קידושין תופסין צצמותו משמע דליכא מאן דפליגי והא דמשמע צכל דוכתא דממזרות תלי צתפיסת קידושין היינו דלא כרבי יהושע: ותיבוי

לרבי יהודה אומר אינו חייב אלא משום האם בלבד) והבא על אשת אב חייב (משום אשת אב ומשום אשת איש בין בחיי אביו בין לאחר מיתת אביו בין מן האירוסין בין מן הנישואין) והבא על בלתו חייב עליה משום בלתו ומשום אשת איש בין בחיי אביו בין לאחר מיתת אביו בין מן האירוסין בין מן הנישואין: גמ' תניא רבי יהודה אומר אם לא היתה אמו ראויה לאביו אינו חייב אלא משום האם בלבד מאי אינה ראויה לו אילימא חייבי כריתות וחייבי מיתות בית דין מכלל דרבנן סברי אע"ג דאינה ראויה לו הא לית ליה קידושין בגווה אלא ארץ לארץ ור' יהודה סבר לה כרבי עקיבא דאמר אין קידושין תופסין בחיבי לארץ מתיב רב אושעיא "איסור מצוה ואיסור קדושה חולצות ולא מתיבמות

לר' יונתן בדקא מפרש רבי טעמא אלא לרבי יאשיה ממאי דאיכא חנק בעולם אימא סוף אמר רבא ארבע מיתות גמרא גמרי להו מאי לא מפני שהיא קלה קמיפלאי בפלוגתא דרבי שמעון ורבנן א"ל רבי זירא לאביי שאר הנסקלין דלא כתיב בהו סקילה דגמרי מאוב ויעונו במאי גמרי במות יומתו גמרי או בדמיהם במ גמרי א"ל "בדמיהם דמיהם במ גמרי דאי במות יומתו גמרי דמיהם דמיהם למה לי אלא מאי בדמיהם דמיהם גמרי מות יומתו למה לי כדתינא מות יומת המכה רוצח הוא אין לי אלא במיתה הכתובה בו מניין שאם אי אתה יכול להמיתו במיתה הכתובה בו שאתה יכול להמיתו תלמוד לומר מות יומת המכה מ"מ אמר ליה רב אחא מדפתי לרבינא ואי במות יומתו גמרי מאי קא קשיא ליה אילימא אשת איש קא קשיא ליה למיתי ולמיגמר מות יומת מאוב ויעונו מה להלן בסקילה אף כאן בסקילה מדאמר רחמנא ארוסה בסקילה מכלל דנשואה לאו בסקילה ואלא מכה אביו ואמו קא קשיא ליה למיתי ולמיגמר מאוב ויעונו עד דגמרי מאוב ויעונו ליגמרו מאשת איש דאי אתה רשאי למושכה להחמיר עליה אלא להקל עליה אמר ליה שאר הנסקלין גופייהו קא קשיא ליה דאי במות יומת גמרי עד דגמרי מאוב ויעונו ליגמרו מאשת איש: מתני' יאלו הן הנסקלין הבא על האם ועל אשת האב ועל הכלה ועל הזכור ועל הבהמה והאשה המביאה את הבהמה והעובד עבודת כוכבים וההנותן מזרעו למו"ל ובעל אוב ויעונו והמחלל את השבת והמקלל אביו ואמו וההבא על נערה המאורסה והמסית והמביא את אשת אב חייב (רבי יהודה אומר אינו חייב אלא משום האם בלבד) והבא על אשת אב חייב (משום אשת אב ומשום אשת איש בין בחיי אביו בין לאחר מיתת אביו בין מן האירוסין בין מן הנישואין) והבא על בלתו חייב עליה משום בלתו ומשום אשת איש בין בחיי אביו בין לאחר מיתת אביו בין מן האירוסין בין מן הנישואין: גמ' תניא רבי יהודה אומר אם לא היתה אמו ראויה לאביו אינו חייב אלא משום האם בלבד מאי אינה ראויה לו אילימא חייבי כריתות וחייבי מיתות בית דין מכלל דרבנן סברי אע"ג דאינה ראויה לו הא לית ליה קידושין בגווה אלא ארץ לארץ ור' יהודה סבר לה כרבי עקיבא דאמר אין קידושין תופסין בחיבי לארץ מתיב רב אושעיא "איסור מצוה ואיסור קדושה חולצות ולא מתיבמות

לר' יונתן בדקא מפרש רבי טעמא אלא לרבי יאשיה ממאי דאיכא חנק בעולם אימא סוף אמר רבא ארבע מיתות גמרא גמרי להו מאי לא מפני שהיא קלה קמיפלאי בפלוגתא דרבי שמעון ורבנן א"ל רבי זירא לאביי שאר הנסקלין דלא כתיב בהו סקילה דגמרי מאוב ויעונו במאי גמרי במות יומתו גמרי או בדמיהם במ גמרי א"ל "בדמיהם דמיהם במ גמרי דאי במות יומתו גמרי דמיהם דמיהם למה לי אלא מאי בדמיהם דמיהם גמרי מות יומתו למה לי כדתינא מות יומת המכה רוצח הוא אין לי אלא במיתה הכתובה בו מניין שאם אי אתה יכול להמיתו במיתה הכתובה בו שאתה יכול להמיתו תלמוד לומר מות יומת המכה מ"מ אמר ליה רב אחא מדפתי לרבינא ואי במות יומתו גמרי מאי קא קשיא ליה אילימא אשת איש קא קשיא ליה למיתי ולמיגמר מות יומת מאוב ויעונו מה להלן בסקילה אף כאן בסקילה מדאמר רחמנא ארוסה בסקילה מכלל דנשואה לאו בסקילה ואלא מכה אביו ואמו קא קשיא ליה למיתי ולמיגמר מאוב ויעונו עד דגמרי מאוב ויעונו ליגמרו מאשת איש דאי אתה רשאי למושכה להחמיר עליה אלא להקל עליה אמר ליה שאר הנסקלין גופייהו קא קשיא ליה דאי במות יומת גמרי עד דגמרי מאוב ויעונו ליגמרו מאשת איש: מתני' יאלו הן הנסקלין הבא על האם ועל אשת האב ועל הכלה ועל הזכור ועל הבהמה והאשה המביאה את הבהמה והעובד עבודת כוכבים וההנותן מזרעו למו"ל ובעל אוב ויעונו והמחלל את השבת והמקלל אביו ואמו וההבא על נערה המאורסה והמסית והמביא את אשת אב חייב (רבי יהודה אומר אינו חייב אלא משום האם בלבד) והבא על אשת אב חייב (משום אשת אב ומשום אשת איש בין בחיי אביו בין לאחר מיתת אביו בין מן האירוסין בין מן הנישואין) והבא על בלתו חייב עליה משום בלתו ומשום אשת איש בין בחיי אביו בין לאחר מיתת אביו בין מן האירוסין בין מן הנישואין: גמ' תניא רבי יהודה אומר אם לא היתה אמו ראויה לאביו אינו חייב אלא משום האם בלבד מאי אינה ראויה לו אילימא חייבי כריתות וחייבי מיתות בית דין מכלל דרבנן סברי אע"ג דאינה ראויה לו הא לית ליה קידושין בגווה אלא ארץ לארץ ור' יהודה סבר לה כרבי עקיבא דאמר אין קידושין תופסין בחיבי לארץ מתיב רב אושעיא "איסור מצוה ואיסור קדושה חולצות ולא מתיבמות

עין משפט נר מצוה

ל' א מ"י פ"א מהלכות אסורי ביאה הלכה ו סמך שם: ל' ב מ"י שם הלכה ד ופקד ט"ו מהלכות אסורי ביאה י סמך עשין קד: ל' ג מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"ב מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' ד מ"י פ"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"ג מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' ה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"ד מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' ו מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"ה מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' ז מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"ו מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' ח מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"ז מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' ט מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"ח מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' י מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"ט מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' יא מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"י מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' יב מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יא מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' יג מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יב מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' יד מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יג מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' יו מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יד מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' יז מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"ט מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' יח מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"ט מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' יט מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"י מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' כ מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יא מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' כא מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יב מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' כב מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יג מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' כג מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יד מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' כד מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"ט מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' כה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"י מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' כו מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יא מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' כז מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יב מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' כח מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יג מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' כט מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יד מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' לו מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"ט מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' לז מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"י מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' לח מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יא מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' לט מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יב מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מ מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יג מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מא מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יד מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מא מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"ט מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מב מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"י מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מו מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יא מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מז מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יב מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מח מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יג מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יד מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"ט מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"י מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יא מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יב מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יג מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יד מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"ט מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"י מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יא מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יב מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יג מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יד מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"ט מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"י מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יא מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יב מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יג מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יד מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"ט מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"י מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יא מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יב מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יג מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יד מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"ט מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"י מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יא מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יב מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יג מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יד מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"ט מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"י מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יא מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יב מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יג מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יד מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"ט מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"י מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יא מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יב מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יג מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יד מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"ט מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"י מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יא מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יב מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יג מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יד מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"ט מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"י מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יא מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יב מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יג מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יד מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"ט מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"י מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יא מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יב מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יג מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יד מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"ט מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"י מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יא מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יב מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יג מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יד מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"ט מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"י מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יא מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יב מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יג מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יד מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"ט מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"י מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יא מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יב מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יג מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: ל' מה מ"י פט"ו מהלכות אסורי ביאה י ופ"יד מהלכות ע"מ"ס הלכה ו סמך לארץ טו: